

Publicerad 2015-11-16 15:43 av Seban

kärleken sägs vara i luften

Mina vänner sa:

"Kärleken är i luften"

Jag svarade att det kändes bra, och om vindarna blåser rätt så kanske kärleken kan vara i luften

Jag stod i alla fall startklar på startbanan,

Motorerna i mitt hjärta var redo,

Bromsarna i mitt huvud hade släppt,

Och vingarna i mitt inre skulle testas,

Jag var redo att se om vi kunde sväva upp i luften där kärleken sades vara

Men jag lämnade aldrig marken, jag fick aldrig testa mina vingar

Jag antar att hon var flygrädd

Rädd för att se om våra vingar slog i samma rytm

Rädd för att det skulle bli ett fritt fall om vi inte kunde flyga, trots att vänskap hade vart fallskärmen som
stilla hade fört oss ner på jorden igen

Vi testade aldrig att flyga upp till kärleken

Jag antar att hon var flygrädd,

Våra flygplan blev stillastående på marken och långsamt körde vi tillbaka till våra hangarer under jorden

Jag glömmer tillfälligt orden de sa "kärleken är i luften"

Min avgång blev försenad

Hon sa att hon hade tänkt, hon ville vara min vän

Och kanske är det naivt att tro att hon skulle ändra sig

Men det var något med orden hon sa

"Du ska aldrig lita på mitt tänkande"

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren Seban med Poeter.se id #18440 innehar upphovsrätten